

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/90/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123321161
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123321161.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., D. E. XX, prechodne bytom v F., G. E. XX, zastúpeného JUDr. Martinou Gecákovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Štefánikova č. 18, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47234679, so sídlom v Trenčíne, 1. mája č. 173/11, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Gabriela Goliašová, advokátka a konateľka, o obnovu konania a odklad vykonateľnosti platobného rozkazu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C/33/2023-17 zo dňa 04.07.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 42Up/427/2021 odmietol (prvý výrok), návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške trov (tretí výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 01.06.2023 domáhal proti žalovanému obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 42Up/427/2021, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.06.2021; žalobca sa súčasne domáhal odkladu vykonateľnosti uvedeného platobného rozkazu. Žalobu na obnovu konania žalobca odôvodnil dôvodmi podľa § 397 písm. a), b), e) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“), v zmysle ktorých je prípustná žaloba na obnovu konania z dôvodu, že (i) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, (ii) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ako aj z dôvodu, že (iii) vydaný platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné. Dodržanie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania žalobca odôvodnil tým, že žaloba je podaná včas, keďže o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku sa ako subjekt oprávnený na podanie žaloby na obnovu konania dozvedel po konzultácii v Centre právnej pomoci dňa 08.03.2023, čo vyplýva z rozhodnutia Centra právnej pomoci, kedy bola prijatá žiadosť; subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je dodržaná aj v rámci objektívnej trojročnej lehoty; nové, pre povolenie

obnovy konania rozhodujúce skutočnosti, sú podľa žalobcu tie, že súd v upomínacom konaní neuplatnil spotrebiteľské právo a žiadal, aby toto právo uplatnil súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania.

1.3 Súd prvej inštancie uviedol, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má slúžiť k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Zákon pre podanie žaloby na obnovu konania ustanovuje subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť a objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa.

1.4 Súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou v trojročnej objektívnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p. Čo sa týka zachovania subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, mohol dozvedieť o jej dôvodoch, resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, dôkazné bremeno na preukázanie jej dodržania spočívalo na samotnom žalobcovi, ktorého povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty je totiž daný subjektívnym momentom prvej vedomosti o dôvode obnovy konania. Zo žaloby vyplýva, že žalobca včasnosť podanej žaloby, t.j. dodržanie subjektívnej trojmesačnej lehoty dôvodil dňom 08.03.2023, kedy sa v Centre právnej pomoci po konzultácii dozvedel o možnosti podania žaloby na obnovu konania a o nových skutočnostiach, ktoré zakladajú jej dôvody. K uvedenému predložil žalobca ako dôkaz rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci č. KaHE-25858/7973/2023-31273/2023 zo dňa 21.03.2023. Žalobca mal za to, že aj objektívna lehota na podanie žaloby je zachovaná, keďže platobný rozkaz bol vydaný dňa 10.05.2021 bez toho, aby mal vedomosť, kedy platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť. Podľa súdu prvej inštancie zákonodarca v ustanovení § 403 ods. 1 C.s.p. vyjadril začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania objektívne slovom „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca skutočne o dôvode obnovy konania dozvedel. Podstatnou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohol dozvedieť. Žalobca sa o tvrdených zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy mohol dozvedieť jednak z platnej právnej úpravy, a jednak z množstva verejne dostupných informácií týkajúcich sa spotrebiteľských práv a ich ochrany. Napriek tomu, že žalobca je spotrebiteľ, bolo by neprimeranou ochranou jeho práva, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý až na deň, kedy sa v podstate sám žalobca rozhodne domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. V konaní, ktorého obnovu žalobca navrhuje, bolo rozhodnuté platobným rozkazom sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2021. Predmetný platobný rozkaz bol žalobcovi (v základnom konaní žalovanému) doručený dňa 14.05.2021. Proti tomuto platobnému rozkazu žalobca odpor nepodal. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj jeho príloh sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to už ich doručením dňa 14.05.2021. Žalobca doručil súdu žalobu na obnovu konania až dňa 01.06.2023, čo je síce v trojročnej objektívnej lehote, ale po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť deň nasledujúci od doručenia platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Up/427/2021. Momentom doručenia platobného rozkazu žalobca získal vedomosť o tom, ako súd v upomínacom konaní vec právne posúdil, ako aj o tom, že v dôsledku právneho posúdenia súdu mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) istinu v sume 2.542,76 €, úrok v sume 72,59 €, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.542,70 € od 30.09.2020 do zaplatenia ako aj povinnosť nahradiť trovy konania v sume 479,63 €. Žalobcom uvádzané dôvody povolenia obnovy konania mohol a mal žalobca použiť v základnom konaní a uplatniť ich už v odpore proti platobnému rozkazu, ako riadnemu opravnému prostriedku. Žalobca sa mohol brániť rovnakou argumentáciou ako v žalobe na obnovu konania a uvedenými dôvodmi mohol odôvodniť odpor proti platobnému rozkazu sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021, pričom tak mohol učiniť už nasledujúci deň po doručení platobného rozkazu. Momentom doručenia platobného rozkazu spolu s prílohami a po oboznámení sa s ním, sa žalobca objektívne mohol dozvedieť o tých dôvodoch, ktoré uplatňuje ako dôvody pre povolenie obnovy konania. Pasivita a ničím neodôvodnená nečinnosť žalobcu (v základnom konaní žalovaného) po doručení platobného rozkazu, nemôže bez ďalšieho zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania.

1.5 Z uvedených dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej trojmesečnej lehote, a preto ju podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene, preto už nebolo potrebné skúmať, či je daný dôvod obnovy konania podľa § 397 C.s.p. Súd prvej inštancie súčasne zamietol aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu, pretože žalobca neuviedol súdu žiadne dôvody ani neoznačil žiadne dôkazy, na základe ktorých by mala byť vykonateľnosť platobného rozkazu odložená; samotné podanie žaloby na obnovu konania samo o sebe ešte neznamená, že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa na automatický odklad vykonateľnosti vydaného rozhodnutia v zmysle § 412 ods. 2 C.s.p., pretože súd môže rozhodnúť o odklade vykonateľnosti len vtedy, ak existujú na odklad vykonateľnosti dôvody hodné osobitného zreteľa.

1.6 Súd prvej inštancie rozhodol podľa § 397, § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 405, § 410, § 413 ods. 1 a 2 C.s.p.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 25.07.2023 (č.l. 27-28 spisu); uznesenie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) nesúhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť deň nasledujúci od doručenia platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Up/427/2021, teda že z návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj jeho príloh sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to už ich doručením dňa 14.05.2021, nakoľko tento právny záver nie je v súlade so zákonom; žaloba na obnovu konania je prípustná proti právoplatnému rozsudku (§ 397 C.s.p.) a platí to primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť (§ 398 C.s.p.); počítanie začiatku plynutia lehoty od prevzatia platobného rozkazu odporuje zákonu, ktorý dáva strane lehotu troch mesiacov na podanie žaloby o obnovu už právoplatne skončeného konania; v danom prípade platobný rozkaz sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.06.2021, a teda subjektívna trojmesečná lehota na podanie žaloby mala podľa myšlienkového postupu súdu začať plynúť deň nasledujúci od doručenia platobného rozkazu; v konaní o obnovu konania mu nemožno vyčítať, že nevyužil riadne opravné prostriedky, pretože práve ich nevyužitie je zmyslom existencie tohto inštitútu; civilný sporový poriadok výslovne predpokladá obnovu konania, ktoré skončilo iba vydaním platobného rozkazu; v tomto konaní je preto smerodajné zákonné ustanovenie § 403 ods. 1 C.s.p. v časti, ktorou sa súd nezaoberal, a teda „mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť“; žaloba bola podaná v zákonnej lehote na podanie žaloby na obnovu konania; podľa § 403 ods. 1 C.s.p. sa žaloba na obnovu konania podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť; táto zákonná subjektívna lehota je splnená, keďže o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku sa spotrebiteľ ako subjekt oprávnený na podanie žaloby na obnovu konania preukázateľne dozvedel po konzultácii v Centre právnej pomoci, a to dňa 08.03.2023, čo vyplýva z doloženého rozhodnutia CPP, kedy bola prijatá žiadosť; subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je dodržaná aj v rámci objektívnej trojročnej lehoty; v tomto smere žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/43/2019 zo dňa 26.08.2019 (bod 17) a sp. zn. 12Co/117/2019 zo dňa 14.05.2020 (bod 33);

(2) v konaní sp. zn. 42Up/427/2021 upomínací súd pred vydaním platobného rozkazu neprihliadol na spotrebiteľský charakter sporu a neuplatnil právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľa, čím nerešpektoval platný právny poriadok; právnym titulom uplatňovaného nároku boli nároky vyplývajúce z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a preto bolo potrebné na právne vzťahy vyplývajúce z predmetnej zmluvy aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva; v štádiu vydávania platobného rozkazu nedošlo k preskúmaniu zmluvných podmienok, ani povinných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, čo je spôsobené absenciou rozhodovania sudcu; platobný rozkaz nemal byť nikdy vydaný, nakoľko spotrebiteľská zmluva, nárok z ktorej uplatnil žalobca (v upomínacom konaní) návrhom na vydanie platobného rozkazu, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky;

(3) s poukazom na ustanovenie § 257 C.s.p. je dôvod na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému, pretože existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov žalovanému; podľa judikatúry súdov a právnej doktríny nemožno dôvody hodné osobitného zreteľa dopredu stanoviť vyčerpávajúcim

spôsobom, medzi tieto však možno zaradiť: a) neprimeraná tvrdosť, b) podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, c) povaha a okolnosti sporu, d) zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, e) zložitosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, f) osobné pomery strany sporu, g) nízky príjem; o potrebe odstraňovať tvrdosť prípadného rozhodnutia súdu ukladajúceho povinnosť nahradiť trovy konania možno hovoriť pri aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. zo sociálnych dôvodov, prihliadajúc na osobu žalobcu, ktorému bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci; nepriznanie trov pritom zásadným spôsobom nezasiahne do majetkovej sféry žalovaného;

(4) na základe uvedeného navrhol zmenu napadnutého uznesenia v zmysle vyhovenia žalobe alebo zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 403 ods. 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

4.1 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o odvolaní a v tejto súvislosti udáva, že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca podal žalobu na obnovu konania po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Súd prvej inštancie však nesprávne posúdil počiatok plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, táto skutočnosť však nemala vplyv na vecnú správnosť výroku napadnutého uznesenia o odmietnutí žaloby žalobcu na obnovu konania ako podanej oneskorene. Podľa odvolacieho súdu tak súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru ohľadne počiatku plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pri rozhodovaní však aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, pričom však vec nesprávne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.2 Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty, pričom prípadná náprava neprávoplatného rozhodnutia súdu sa spravidla môže docieľiť v riadnom inštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku (resp. formou odporu v prípade platobného rozkazu). Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky (obnova konania a dovolanie), ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, ak existuje niektorý z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 397 C.s.p. (v prípade obnovy konania).

4.3 Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Z relevantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že systém opravných prostriedkov zakotvený v právnom poriadku zmluvnej strany Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) musí byť nevyhnutne v súlade s požiadavkami článku 6 dohovoru. Vo všeobecnosti pre použitie mimoriadnych opravných prostriedkov platí, že sú prípustné iba vo výnimočných prípadoch. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej rozhodovacej praxe už viackrát vyslovil nezlučiteľnosť mimoriadneho opravného prostriedku s princípom právnej istoty a konštatoval porušenie článku 6 ods. 1 dohovoru vtedy, keď k nariadeniu opätovného preskúmania veci došlo (len) z dôvodu existencie odlišného právneho posúdenia veci (porovnaj *Roseltrans proti Rusku*, rozsudok zo dňa 21.07.2005); vo veci *Abdullayev proti Rusku* (rozsudok zo dňa 11.02.2010) Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že

v záujme právnej istoty zahrnutej v článku 6 dohovoru by právoplatné rozsudky mali vo všeobecnosti zostať „nedotknuté“; k ich zrušeniu by preto malo dochádzať iba pre účely nápravy zásadných, hrubých a podstatných väd a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty; podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva v žiadnom prípade však za takú vadu nemožno označiť skutočnosť, že na predmet konania existujú dva odlišné právne názory (porovnaj napríklad *Sutyazhnik proti Rusku*, rozsudok zo dňa 23.07.2009 alebo *Bulgakova proti Rusku*, rozsudok zo dňa 18.01.2007). Na prípady možnosti prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí treba preto hľadieť ako na výnimky z tejto zásady. Právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade vykladať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad.

4.4 Možnosť prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti rozhodnutia len z výnimočných dôvodov sa vo vzťahu k možnosti obnovy konania prejavuje aj v zakotvení subjektívnej lehoty (§ 403 ods. 1 C.s.p.) a objektívnej lehoty (§ 403 ods. 2 C.s.p.), v rámci ktorých je možné žalobu na obnovu konania podať ako aj v skutočnosti, že odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné (§ 405 C.s.p.). Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

4.5 Aj podľa odvolacieho súdu sa žalobca o dôvode obnovy konania dozvedel už po doručení predmetného platobného rozkazu dňa 14.05.2021, kedy mu mohlo byť zo žaloby a jej príloh spolu s platobným rozkazom sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021 zrejmé právne posúdenie veci zo strany upomínacieho súdu a teda žalobcom tvrdené nesprávne právne posúdenie spočívajúce v tvrdenom nezohľadnení spotrebiteľského charakteru sporu. Samotným doručením platobného rozkazu však nemohlo dôjsť k začatiu plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, pretože pred nadobudnutím právoplatnosti predmetného platobného rozkazu nebolo možné žalobu na obnovu konania podať (t.j. dôvod obnovy konania uplatniť). Pripustením správnosti názoru súdu prvej inštancie by mohlo dôjsť k situácii, že by subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania mohla žalobcovi uplynúť predtým, než by vôbec mohol žalobca žalobu na obnovu konania podať (žaloba na obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok je prípustná až proti právoplatnému rozhodnutiu), pretože v prípade problémov s doručovaním platobného rozkazu žalovanému by k prípadnému doručeniu platobného rozkazu mohlo dôjsť po uplynutí trojmesačnej lehoty od doručenia platobného rozkazu žalobcovi. Obdobne pripustením správnosti názoru súdu prvej inštancie by mohlo dôjsť k uplynutiu subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania pred začatím plynutia objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá začína plynúť až po právoplatnosti rozhodnutia (§ 403 ods. 2 C.s.p.). Z uvedených dôvodov podľa odvolacieho súdu začala subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalobcovi plynúť až po nadobudnutí právoplatnosti predmetného platobného rozkazu dňa 01.06.2021, kedy mohol žalobca tvrdený dôvod obnovy konania, o ktorom sa dozvedel (resp. mohol dozvedieť) po doručení platobného rozkazu, aj prípustným spôsobom uplatniť (§ 398 časť vety za bodkočiarkou C.s.p.). Trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania tak začala žalobcovi plynúť dňa 02.06.2021 (§ 121 ods. 2 C.s.p.) a do podania žaloby na obnovu konania dňa 01.06.2023 márne uplynula. Konzultácia žalobcu v centre právnej pomoci dňa 08.03.2023 nemala na plynutie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania žiadny vplyv. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania správne odmietol ako podanú oneskorene a v tejto súvislosti správne zamietol aj návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu.

4.6 Pre úplnosť odvolací súd udáva, že je mu známa súdna prax, podľa ktorej v prípade, že dôvodom obnovy konania je súdne rozhodnutie, subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania plynie oprávnenej osobe už od momentu, kedy sa subjektívne dozvedela o existencii tohto súdneho rozhodnutia bez ohľadu na jeho právoplatnosť (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/232/2012 zo dňa 28.04.2014 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 285/2015 zo dňa 10.06.2015). Z hľadiska posudzovaného prípadu však nebolo možno tento záver aplikovať, pretože v uvedených prípadoch išlo o súdne rozhodnutie ako dôvod obnovy konania prijaté v inom konaní, ktoré bolo odlišné od súdneho rozhodnutia, ktoré malo byť napadnuté žalobou na obnovu konania, ako je tomu v prejednávanom spore.

4.7 Pokiaľ ide o konkrétnu odvoláciu argumentáciu žalobcu (§ 387 ods. 3 C.s.p.) odvolací súd udáva, že:

(1) sa síce stotožnil s názorom žalobcu, že subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania nemohla začať žalobcovi plynúť už od doručenia predmetného platobného rozkazu, tento záver však nič nemení na správnosti výroku napadnutého uznesenia o odmietnutí žaloby žalobcu na obnovu konania ako podanej oneskorene (body 4.5 a 4.6 odôvodnenia);

(2) otázku, či upomínací súd v rámci právneho posúdenia pred vydaním platobného rozkazu sp. zn. 42Up/427/2021 zo dňa 10.05.2021 aplikoval právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, nebolo možné posudzovať vzhľadom na skutočnosť, že žalobu na obnovu konania podal žalobca po uplynutí subjektívnej lehoty na jej podanie a došlo k jej odmietnutiu bez vecného posúdenia jej dôvodnosti;

(3) súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neuvažoval o aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, keď aplikáciu uvedeného ustanovenia navrhol žalobca v podanom odvolaní; pri rozhodovaní o podanom odvolaní vychádzal odvolací súd z názoru, že každé rozhodnutie súdu, ktorým sporovej strane neprizná náhradu trov konania, musí byť zo svojej podstaty výnimočným rozhodnutím prijatým na základe riadneho zváženia všetkých relevantných okolností konkrétneho prípadu a na základe prísne reštriktívneho výkladu § 257 C.s.p., ktoré predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.), resp. zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.) v prípade, že v posudzovanom prípade sa vyskytli dôvody osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania úspešnej sporovej strane; dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani príkladmo, preto výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi; s dôrazom na výnimočnosť aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania dospel odvolací súd k záveru, že obsah spisu nedáva dostatočný podklad na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednávanom spore, ktorý by bol daný existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa s poukazom na charakter tohto konania alebo charakter procesnej situácie. Ani skutočnosť, že žalobcovi bola priznaná právna pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci nie je sama osebe takouto výnimočnou skutočnosťou. Preto v prejednávanom spore nie je podľa odvolacieho súdu dôvod pri rozhodovaní o trovách konania odkloniť sa od zásady zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255 ods. 1 C.s.p.). Na základe uvedeného súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešnému žalovanému v plnom rozsahu (100 %).

4.8 Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania ako aj výroku o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu, ktoré boli tiež vecne správne a odôvodnené výsledkom konania o žalobe žalobcu na obnovu konania.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 alebo sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v zbierke ako R 72/2018).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.